

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Obec Strupčice,** se sídlem Strupčice 51, zastoupen JUDr. Tomášem Samkem, advokátem se sídlem Pražská 140, Příbram, proti žalovanému: **Ministerstvo financí,** se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2017, č. j. 10 Af 15/2017 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Ministerstvo financí vydalo dne 26. 9. 2016 platební výměr č. 18/2016, kterým byl žalobci podle § 5 odst. 3 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů vyměřen správní poplatek. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání. Ministr financí rozhodnutím ze dne 3. 2. 2017, č. j. MF-27007/2016/1203-18, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil (dále též „rozhodnutí o odvolání").

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí o odvolání žalobu k Městskému soudu v Praze, který řízení o žalobě shora označeným usnesením ze dne 29. 5. 2017 zastavil.

V odůvodnění uvedl, že žalobce při podání žaloby neuhradil soudní poplatek (ve výši 3 000 Kč). Soud jej proto vyzval (usnesením ze dne 20. 4. 2017, č. j. 10 Af 15/2017 - 18) k jeho zaplacení, a to ve lhůtě do 10 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo zástupci žalobce doručeno dne 21. 4. 2017. Dne 29. 5. 2017 bylo účtárnou Městského soudu v Praze sděleno, že ke dni 25. 5. 2017 předmětný soudní poplatek zaplacen nebyl. Jelikož žalobce ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, soud po marném uplynutí lhůty v souladu s výše § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích"), řízení zastavil.

III.

[3] Proti usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel") v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Podle stěžovatele je usnesení o zastavení řízení nezákonné. Toto usnesení mu bylo doručeno dne 5. 6. 2017; v tentýž den však podal příkaz k úhradě soudního poplatku ve prospěch účtu soudu. Stěžovatel je názoru, že učinil jediný možný úkon směřující k připsání soudního poplatku, tj. zadal předmětný platební příkaz. Podle stěžovatele mu měla být poskytnuta možnost zaplatit soudní poplatek i poté, co se dozvěděl o zastavení řízení. Nelze mu klást k tíži dobu potřebnou k předání platebních informací mezi bankami spravujícími účet stěžovatele a soudu. Navrhl zrušení usnesení městského soudu a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

IV.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s posouzením věci městským soudem. Podle názoru žalovaného byly splněny podmínky pro zastavení řízení. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

V.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatel kasační stížností brojí proti usnesení městského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě s poukazem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[9] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „*Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*"

[10] Předpokladem pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je tedy to, že účastník byl k jeho zaplacení vyzván, že byl poučen o následcích nesplnění výzvy a že

marně uplynula určená lhůta k zaplacení poplatku. K tomu srov. i konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 26. 1. 2006, č. j. 1 As 27/2005 - 87.

[11] Všechny uvedené podmínky byly v dané věci splněny.

[12] Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel (zastoupen v řízení o žalobě advokátem) nezaplatil při podání žaloby soudní poplatek. Usnesením ze dne 20. 4. 2017, č. j. 10 Af 15/2017 - 18, proto městský soud stěžovatele vyzval k jeho zaplacení, a to ve lhůtě do 10 dnů od doručení usnesení. V usnesení byl stěžovatel poučen o tom, že řízení bude zastaveno, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen. Ze soudního spisu dále vyplývá, že označené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 21. 4. 2017, přičemž ve stanovené lhůtě stěžovatel soudní poplatek nezaplatil.

[13] Za této situace proto městský soud nepochybil, pokud řízení o žalobě zastavil (usnesením ze dne 29. 5. 2017, č. j. 10 Af 15/2017 - 32). Byly jednoznačně splněny podmínky uvedené v § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[14] Podle názoru zdejšího soudu nebyly dány ani důvody ke zrušení usnesení o zastavení řízení.

[15] Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích „*Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.*“

[16] Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 3, www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že „*pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv., záznam o složení', který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.*“ Tyto závěry pak přebírá i pozdější judikatura zdejší soudu, srov. např. rozsudky ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 As 208/2015 - 24, ze dne 29. 7. 2016, č. j. 4 As 157/2016 - 19 atp.

[17] Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od této judikatury odchýlit a shodně s ní konstatuje, že za den platby u bezhotovostního platebního styku se považuje den připsání této platby na účet soudu. Z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti není tedy rozhodný den poukázání příslušné částky z bankovního účtu účastníka řízení, ale až den

připsání částky na účet soudu. Nelze proto souhlasit se stěžovatelem, že postačí v den, kdy usnesení nabylo právní moci, učinit u banky příkaz k úhradě soudního poplatku ve prospěch účtu soudu.

[18] Ze soudního spisu nevyplývá, že by byl soudní poplatek na účet soudu připsán před nabytím právní moci zastavujícího usnesení. Ostatně to ani stěžovatel netvrdí, resp. nezpochybňuje obsah soudního spisu (ze kterého vyplývá, že soudní poplatek nebyl dne 5. 6. 2017, tj. v den, kdy nabylo usnesení o zastavení řízení právní moci, připsán na účet soudu). Pokud pak stěžovatel poukazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu vydaný ve věci sp. zn. 5 Afs 1/2007, konstatuje zdejší soud, že ten se nezabývá otázkou placení soudního poplatku prostřednictvím bezhotovostního platebního styku. Nadto ani v něm učiněné závěry nelze považovat za rozporné se shora uvedenou judikaturou zdejšího soudu dopadající přesně na daný případ. Nutno dodat, že stěžovatel se do uvedené situace dostal vlastním přičiněním. Soudní poplatek mohl uhradit již s podáním žaloby, popř. ve lhůtě stanovené soudem v usnesení ze dne 20. 4. 2017. Jak uvedl zdejší soud např. v rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 As 208/2015 - 24, „*právní úpravu placení soudních poplatků je ve vztahu k účastníkům řízení možno hodnotit jako značně benevolentní. Povinnost zaplatit soudní poplatek je spojena již se samotným podáním návrhu k soudu. Zákon však nesplnění této povinnosti nepostihuje žádnou sankcí, naopak stanoví povinnost soudu v takové situaci vydat výzvu k jeho úhradě a řádně účastníka řízení poučit o následcích nedodržení této povinnosti. Pokud účastník řízení ani na základě takové výzvy soudní poplatek neuhradí, dává mu zákon další (v pořadí tedy již třetí) možnost soudní poplatek zaplatit nejpozději do právní moci usnesení o zastavení řízení. Stěžovatelé, resp. jejich zástupce, tak měli dostatek času k tomu, aby poplatkovou povinnost splnili, a pokud tak neučinili, museli si být vědomi negativních důsledků, které jim toto jednání může přivodit*.“

[19] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine*). Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání.

[20] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu